

TUỞNG NIỆM ÂN SƯ CỔ TRƯỞNG LÃO HÒA THƯỢNG thượng PHƯỚC hạ ĐƯỜNG

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Kính Bạch Giác linh Thầy

Con về đến Trúc Lâm thứ ba, trưa ngày 18.7. 2017 trời nắng gắt, hình bóng Thầy đâu không thấy chỉ thấy 2 chiếc xe hoa đã kết sẵn để đưa Thầy đến nơi làm lễ Trà Tỳ, tim con như tan nát thành mảnh vỡ. Trời ơi! Có thể như vậy được sao? Suốt quãng đường dài từ Đức qua Pháp con chỉ mong sao đây không phải là sự thực, con không muốn tin đâu biết rằng thế gian vô thường, tất cả rồi sẽ tan hòa vào vũ trụ.

Con vội vã lên thiền đường để kính lễ Giác Linh Thầy, chân con run rẩy con đi không vững nữa. Thầy nằm đó an nhiên, tự tại nét mặt hiền hòa. Con quý xuống bên Thầy đánh lễ, nước mắt con tuôn trào.

Quanh chùa đông người sao trống vắng trong con, đâu đâu con cũng thấy hình bóng Thầy, sáng thật sớm 3 giờ Thầy dậy tụng kinh, 6 giờ điếm tâm rồi Thầy về liêu phòng nghỉ chút xíu tới 7 giờ Thầy xách từng bình tưới thật to tưới từng cây cỏ từ sân chùa đến đỉnh đồi trong yên lặng, có lẽ Thầy chuyện trò nâng niu cỏ cây, sau đó khoảng 10 giờ Thầy tới tháp Địa Tạng chú nguyện cho từng hũ cốt hương linh ở chùa, Thầy thềm lặng trong chánh định rải tâm từ bi đi khắp mọi nơi....

1 ngày 1 đêm ở chùa con chỉ muốn đi nhiều quanh kim quang Thầy để niệm Phật, con chỉ muốn ở bên Thầy cho trọn vẹn nhưng rồi con nghĩ, con phải tôn trọng khách đến viếng Giác Linh Thầy như trong chùa đã định, giữ sự trang nghiêm chỉ 10 người được viếng rồi lui ra

Buổi tối con lên tháp A Nan Đà để ngủ, ngang qua phòng Thầy, con đứng lại, cửa đã khép kín, con nghẹn ngào muốn khóc, nhớ hôm nào đến thăm Thầy, Thầy đã gọi con vào phòng và cho con bức tượng Quán Thế Âm Thầy mang từ Việt Nam về, Thầy nhắn nhủ dạy con rằng con nương theo hạnh QTA giúp những ai cần đến theo tiếng kêu cầu và Thầy rất vui khi biết con thường làm các việc thiện lành. Thầy kể con nghe ngày còn Sa Di Thầy vất vả khá nhiều nhưng lòng vẫn vui vì đó là hạnh nguyện, Thầy kể những ngày làm thư ký cho hãng xì dầu do PS GD sáng lập để nuôi học chúng...

Cả đêm trằn trọc con nghĩ tới Thầy, hơn năm trời con trôi nổi theo dòng đời, theo các việc thiện nguyện, nhiều lần nhớ tới Thầy con điện thoại thăm mà không được, con hối hận đã không để thời gian ra viết thư thăm Thầy như những năm về trước nếu như con không điện thoại được, dù lúc nào con cũng nghĩ đến Thầy với một lòng thương kính

Con còn nhớ có lần con sắp đi làm ca đêm, 9 giờ tối Thầy gọi dt cho con nói „DD tối nay lạnh, con đi làm mặc áo ấm, nhớ tới con làm đêm Thầy viết cho con bài thơ“, rồi Thầy đọc con nghe:

VẤN CÒN

Người đi về giữa khuya

Phố xá im như chết

Lơ lơet đèn ai kia?

Gánh quà đêm chưa hết

Lạnh ướt sương đêm đìa

Văng vẳng đâu tiếng ếch

Người đi về giữa khuya

Bóng trên đường lẻ chiếc

Ngáng đầu ngó trời kia

Còn ngán trăng soi biếc

Trời ơi, con đã khóc thật nhiều lòng từ của Thầy cho con nhiều quá! Thầy nhìn con qua hình ảnh người đàn bà VN cực khổ, nhần nhịn, gánh hàng đêm để nuôi con ăn học, phụ giúp chồng gánh vác giang san nhỏ bé của gia đình vò vố ban đêm với gánh hàng chưa bán hết. Con bên này giữa đêm trường, 1 mình lái xe hơi, trời mùa đông giá lạnh với sương mù vây phủ chỉ nghe trên đường tiếng bánh xe lăn, con ngậm ngùi. Mùa đông trời xứ Đức không có trăng chỉ có màn đêm dày đặc nhiều khi con nghĩ mình lẻ loi, quờ quạng trong sương mù, nhưng con đã có Thầy soi sáng tâm linh cho con. Pháp thân Thầy tỏa chiếu, lòng từ bi Thầy vô lượng vô biên un đúc cho con hạnh lành mà con ráng đời này gieo chút nhân lành, con quên cả những nhọc nhằn trong đời sống.

Thầy ơi! Giờ con hiểu ra ngán trăng soi biếc là pháp thân Thầy, là tình thương của vị Thầy đã dành cho đệ tử mình. Từ nay con không còn Thầy nữa, con một mình lẻ loi, không còn ai nhắc nhở con: mặc áo ấm, nuôi các cháu ăn học, hiếu thảo với Mẹ Cha, sống nương theo đời nhưng luôn giữ cho mình giới hạnh-

Trước Giác linh Thầy con hứa đời đời kiếp kiếp tu hạnh lành, làm điều lành để không phụ ân Thầy đã dưỡng dạy con.

Thầy ra đi nhằm mùa An Cư Kiết Hạ của Chư Tăng, cứu tuần nhiếp tâm tu học, nhơn nhơn tấn đạo nghiêm thân, huân tu tứ hoàng thệ nguyện, xứ xứ đàn na hộ pháp, hộ đạo, trợ duyên, cận đáo thời tự tứ, ngưỡng báo đáp Phật ân, chư Tăng thúc liễm thân tâm, sách tấn đồng tu, nghiêm trì luật tạng, gìn giữ thanh quy, nêu cao tinh thần lục hòa cộng trụ, thường hành giới, định, huệ trang nghiêm, tấn tu đạo nghiệp và tam vô lậu học, trì kinh nhị khóa công phu nhằm hồi hướng Thượng báo tứ trọng ân, hạ tế tam đồ khổ

Là phận đệ tử con nguyện nhất tâm tu trì để đáp đền ơn trong muôn một của Chư Phật và "báo nghĩa ân sư huân dục chi thâm ân, đáp tình phụ mẫu sinh thành chi hiếu đạo"

*"An giáo dưỡng một đời nên huệ mạng
Nghĩa Tôn Sư muôn kiếp khó đáp đền"*

Dù là một chữ cũng Thầy

Dù là nửa chữ cũng đầy ân sâu

Mai này vào cuộc biển sâu

Lời Thầy là những hạt châu soi đường

Bach Thầy!

Con nhớ nhiều quá, nhớ lần ghé thăm Thầy có anh chị Tôn Hoa, dì Tiết, dì Minh, chị Bảo, sáng dậy, con định đánh lễ Thầy để về lại Đức, Thầy gọi con lại rồi hỏi: „DD, con nói Thầy nghe 14 lời Phật dạy“ . Mô Phật Thầy ơi, con đã không trả lời được, con chỉ nhớ mỗi điều 14 nhưng rồi không dám trả lời, con thưa con không nhớ.- Thầy nhìn con rồi nói: „ Thầy cho con bao nhiêu lời dạy của Đức Phật cũng không đủ, con còn đi xin thêm rồi cho người khác, giờ Thầy hỏi con không biết“ thế rồi Thầy bắt con đứng lại đọc 14 lời Phật dạy trên tấm bảng có sẵn cho Thầy nghe, mọi người nhìn con, con mắc cỡ cúi đầu xuống và đọc từng câu:

- Kẻ thù lớn nhất của đời người là chính mình
- Ngu dốt lớn nhất của đời người là dối trá
- Thất bại lớn nhất của đời người là tự đại
- Bi ai lớn nhất của đời người là ghen tị
- Sai lầm lớn nhất của đời người là đánh mất mình
- Tội lỗi lớn nhất của đời người là bất hiếu
- Đáng thương lớn nhất của đời người là tự ti
- Khâm phục lớn nhất của đời người là vươn lên sau khi ngã
- Phá sản lớn nhất của đời người là tuyệt vọng
- Tài sản lớn nhất của đời người là sức khỏe, trí tuệ
- Món nợ lớn nhất của đời người là tình cảm
- Lễ vật lớn nhất của đời người là sự khoan dung
- Khiếm khuyết lớn nhất của đời người là kém hiểu biết
- An ủi lớn nhất của đời người là bố thí

Thầy kính! Con biết , con biết vì thương con, nên Thầy nhắc nhở con học những lời dạy cao quý của Đức Phật áp dụng cho đời sống mà con đang sống, con hiểu Thầy dạy con „cho người những cái mà mình đã có và đã hiểu, làm việc gì cũng do từ tâm, trong chính niệm“, con biết Thầy thương nên Thầy dạy dỗ con rất nhiều, dù chỉ qua ánh mắt.

Rồi khi Thầy thấy cô Minh cho con quả lê con cầm, Thầy lại rầy con: „con đã có rồi, có nhiều nhất Thầy cho con trước nhất vậy mà cô Minh cho con cũng cầm, may mà có Thầy ở đây con còn làm như vậy...“ con đâu dám cãi, nhưng từ trong đáy lòng con nhận quả lê cho cô Minh vui, cô nói với con cô bị bệnh đường không ăn được. Con rất vui và cảm động trước sự giáo huấn của Thầy như đấng từ phụ mà Thầy dành cho con

Thứ tư, 19.7

3 hồi trống Bát Nhã vang lên, nhà đôn đã đến đóng kim quang Thầy, con nấc nở nghẹn ngào, thế là từ đây con không còn nhìn thấy bóng dáng từ hòa của Thầy nữa, con lặng lẽ theo sau Tăng Đoàn, và hàng Phật Tử niệm A Di Đà, bao nhiêu cánh hoa được tung lên để cúng dường Thầy, như Trời rưới hoa Mạn Đà và rồi bài thơ năm nào Thầy viết cho Sư Bác lại hiện về trong trí con rõ ràng, ngời sáng hình ảnh hiện ra như trước mắt con

Bóng Thầy

*Ba hồi chuông trống vút lên mây
Chín phẩm liên hoa nở đón Thầy
Nắng đẹp Trung Thu rằm tháng Tám
Linh quang chiếu diệu sáng trời Tây*

*Chim ở quanh đời trời diệu âm
Gió theo nhập thất quyện hương trầm
Bóng Thầy cao ngự mây năm sắc
Vang dội lời vàng sáng đạo tâm.*

*Như chuyến vân du Thầy nhẹ bước
Ngàn tay lá trúc bái ân thâm
Ngàn tay Phật tử cùng uy đức
Mãi mãi hưng Thiền viện Trúc Lâm
(Thích Phước Đường)*

và rồi con không khóc nữa, con hiểu Thầy đã vân du theo Đức Phật, ngày 19.6 vía Quán Thế Âm Bồ Tát như hạnh nguyện của Thầy xuống trần gian để hóa độ chúng sanh. Bầu trời trước đó chuyển mưa âm u vân vũ, nhưng khi linh quang Thầy ra đến cổng trời rực sáng, như hào quang của Chư Phật đón Thầy về để rồi Thầy sẽ trở lại Ta Bà như lời Thầy hứa khả hóa độ chúng sanh.

Kính dâng lên Giác Linh HT thượng Phước hạ Đường

*12.7.2017 rừng núi thiêng rung động
Những người con cung kính chấp tay chào
Tiễn đưa Thầy về Cực Lạc Quê Hương
Ơn cứu độ muôn loài cùng thương tiếc
Trên hư không Thầy vẫy tay từ ái
„ Hỡi các con, lắng nghe lời ta dạy
Ta trở về chuyển hóa khắp muôn phương
Hóa thân ta sẽ đi khắp mọi miền
Hạt bụi nhỏ vẫn vương lời kinh tụng
Thân tứ đại nay trở về trong vũ trụ
Không gian này còn vang mãi pháp âm“
12.7 miền Tịnh Độ an vui
Hoa sen nở tung bay miền Cực Lạc
Đón vui Thầy trở lại với Quê Hương
85 năm trụ đời, 54 năm hạ lạp
Pháp nhiệm màu Thầy rải khắp muôn phương
Lời kinh Phật chuyển lưu đời nhân thế
Thầy đã trở về trong hào quang rực rỡ
Chuyển hóa đời trong dòng điệu luân lưu
Ơn hóa độ Thầy ban chúng con xin ghi tạc
Dụng lời kinh chuyển hóa niệm bình an
Nam Mô Từ Phụ Di Đà
Pháp lành mẫu nhiệm con dâng cúng dường
Thành tâm đánh lễ Mười Phương
Hoa thơm lan ngát điệu thường chân như*

Sáng nay con đi thiền hành vào khu rừng nơi gần nhà con ở, con đã ngắt từng cánh hoa mà con vừa cúng dường Đức Quán Thế Âm xong, con vừa đi vừa rải tung bên 2 hàng cây để rồi lại cúng dường Giác Linh Thầy, trời nắng gắt nhưng có những làn gió nhẹ thổi khiến tâm hồn con dễ chịu, con vừa đi vừa nhớ tới lời Đức Phật nói với ngài Anuradha:

-„Này Anuradha, con nghĩ sao cái gì không có sắc, thọ, tưởng, hành và thức có phải là Như Lai không?

-Thưa không, Bạch Thế Tôn

-Này Anuradha, vì không tìm thấy Như Lai trong đời sống này, con có thể nói như thế này không: Đấng cao quý và tối thượng đã nhân mạnh và giải thích bốn mệnh đề sau đây:

Một Như Lai hiện hữu sau khi nhập diệt

Một Như Lai không hiện hữu sau khi nhập diệt

Một Như Lai hiện hữu và không hiện hữu sau khi nhập diệt

Một Như Lai chẳng có mà cũng chẳng không có sau khi nhập diệt?

-Thưa không, Bạch Thế Tôn

Lành thay! Anuradha. Trước đây và bây giờ cũng vậy, ta chỉ giải thích và nhấn mạnh chân lý của khổ đau và sự chấm dứt khổ đau.

Con thấy Thầy hiện ra trong con, trong tất cả, Pháp Thân Thầy là bài kinh vi diệu của lòng từ mẫn mà con phải kính thành đánh lễ, nhưng cánh hoa con trái để cúng dường Thầy tung bay khắp nơi, như những hạt giống lành mà Thầy đã gieo trồng cho hàng Phật tử chúng con, Thầy còn mãi, còn mãi trong chúng con

*Màu nhiệm thay! màu nhiệm thay!
Từng cánh sen nở! từng búp sen nở!
Ánh hào quang rực rỡ chiếu muôn phương
Đức Phật đó A Di Đà thân kim sắc
Cùng Đức Quán Âm, Ngài Thế Chí theo cùng
Biết bao Bồ Tát hiện thân
Rước người về đó chốn lành an vui
Nam Mô niệm Phật Di Đà
Cho Người cõi thế chan hòa niềm vui
Đâu đâu cũng tiếng nhạc trời
Ta Bà Tịnh Độ khắp nơi an lành
Chấp tay con quì xuống
Dòng nước mắt tuôn rơi
“ Nam Mô Từ Phụ Di Đà
Cha lành độ khắp muôn loài chúng sanh
Hôm nay con phát nguyện rằng
Lòng thương rộng mở khắp cùng nhân gian*

Con thành kính cúi đầu đánh lễ và nhất tâm Cầu Nguyện Giác Linh Cố Trưởng Lão HT. Thượng Phước Hạ Đường

Một tánh linh minh,

Tây phương trực vãng

Ba thân thanh tịnh,

Chánh giác vị thành.

Chúng Pháp nhãn vô sanh,

Ngộ chơn thừa đại định.

Ngưỡng nguyện

Giác Linh, HT Cao đẳng phật quốc, bắt vong nguyện lực, tái hiện đàm hoa, thể nhập ta bà, tội tà phụ chánh, ứng hóa độ sanh, khứ lai tự tại

Thành tâm xin Giác Linh Ân sư Chứng dám

Đệ tử kính bái

Diệu Danh

www.vietnamvanhien.net